

er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, bliver vedtaget, ogsaa faar Realitetsbetydning, thi i saa Tilfælde vil jo Loven træde i Kraft ogsaa i Sommermaaederne, og den i Undringsforslag Nr. 9 indeholdte Bestemmelse vil da allerede i denne Sommer blive gjældende for Kjøb og Salg af indført Wildt. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa tillade mig at anbefale det høie Thing at stemme for Undringsforslagene under Nr. 1, 8, 9 og 12 og forøvrigt anbefale selve Lovforslaget til det høie Things varmeste Interesse. Sa, maa jeg dog endnu sige een Ting til? Der er ligeledes kommen en Henvendelse til mig, om det var muligt at faae forandret Mulktbestemmelserne for Forseelser mod Sagtloven. Forslagsstillerne have ikke troet at kunne gaa ind paa dette, thi det kunde ogsaa vække Strid og forvolde Forslaget Vanstieligheder. Jeg kan dog ikke Andet end gjøre opmærksom paa en Besynderlighed, idet man nemlig i et Blad fra Frederikshavn læser, at en Wildthandler, der har affendt 30 Hare og 27 Algerhøns til Lydsland, som ere stude udenfor Sagttiden, derfor er bleven idømt en Bøde, som oprindelig var sat til 50 Kr., men ved Overrettens Dom er nedsat til 30 Kr. Det er utvivlsomt i Overensstemmelse med Sagtloven, at 50 Kr. er den højeste Bøde, der kan idømmes for Kjøb og Salg af Wildt, der er studt udenfor Sagttiden; men det forekommer mig lidt paafaldende, at denne Bøde har kunnet nedsættes til 30 Kr., da det dog er vist, at det er et ganske særlig graverende Tilfælde, at en Overtrædelse af Loven foreligger i det Omfang som her, omfattende ca. 100 Stk. Wildt. Forslagsstillerne have dog ikke troet at burde inklade sig paa Undringer i Mulktbestemmelserne, og det er ogsaa givet, at det i Virkeligheden ikke er Mulkternes Størrelse, der skal afholde fra at overtræde Loven; kan man ikke lade Erfjendelsen af Nødvendigheden af at overholde Loven trænge igjennem paa anden Maade, er det neppe Mulkternes Størrelse, der kan gjøre det.

Rofod: Uagtet jeg ikke kan være ganske enig med min ærede Sidemand (Roch) om, at mit Forslag skulde være ganske ubrugeligt, finder jeg dog Anledning til, efterat ogsaa en af de ærede Dovedforslagsstillere (Bojssen) har modsat sig det og ubtalt, at han troede, at det vilde lægge Hindringer i veien, ikke at opholde Thinget med at høre min Udsvilling til Forsvar derfor. Sjøndt jeg maa fastholde den Ofpattelse, at det er selvmodsigende, at det skal være forbundet med større Vanstielighed at faae paataalt en Sag, som reiser sig af, at En er gaaet over en anden Mand's Mark paa Sagt eller dog med Bøssen i sin Haand, end naar han er gaaet over den paa anden Maade. De første nævnte Overtrædelser er private Politifager, men den sidstnævnte, det rene Brud paa Mark- og Veisfred, er en offentlig Politifag. Jeg finder dette Forhold aldeles urigtigt;

men naar de Herrer Retslærde ikke ere enige med mig derom, maa jeg naturligvis finde mig deri, og for ikke at give mere Anledning til at besøgere sig over mit Undringsforslag, tror jeg at kunne forkorte denne Behandling ved at tage det tilbage, idet jeg derved kun følger et Exempel fra min ærede Sidemand (Roch), der jo ogsaa har taget to af sine Forslag tilbage.

Formanden (Krabbe): Maa jeg spørge, om Nogen optager det saaledes tilbagetagne Forslag? Hvis det ikke sker, er det bortfaldet. (Op- hold). Det er saaledes bortfaldet.

Bajer: Det er ikke nogen taknemmelig Op- gave, jeg har, at skulle anbefale Undringsforslaget under Nr. 6, da der fra de hidtil optraadte Talere kun er kommen Opfordring til at lade Forslaget falde. Jeg maa dog sige, at jeg, efterat have stillet det, fra anden Side, har faaet saa megen Opmuntring til at fastholde det og veed, at der sættes saa megen Pris paa det, at jeg ikke finder det rigtigt paa det nuværende Trin at tage det tilbage. Det vilde være en stor Misfor- staelse at tro, at jeg, fordi jeg har stillet dette Forslag, anser mig som Nævens Sagfører, jeg nærer ikke stor Sympathi for dette Dyr; men jeg skal dog søge at forsvare Nævens Sag paa lig- nende Maade, som om jeg var dens af det Offent- lige bestiftede Sagfører, og jeg tror virkelig, at det lader sig forsvare at lade Næven komme ind i dette Lovforslag, som jo gjælder „Fredning af visse nyttige Dyr“. Begrebet „Nytte“ er nemlig i højeste Grad relativt, og det kan jo ikke negtes, at Næven gjør overordentlig megen Nytte ved at ødelægge Dyr, der ere endnu mere skadelige end den, og det kan jo have sin Betydning, til nogle Tider mere end til andre. Det er jo bekendt, at Næven er en udmærket Polttimester i Mark og Skov, og at Mus og Rotter, hvoraf den fortærer en stor Mængde, netop i de senere Aar have taget Overhaand i en forbausende Grad. Jeg er ikke istand til at fremlægge, hvad det synes, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimeslad), der ikke er tilstede her idag, ønskede, nemlig statistiske Oplysninger, thi jeg tror ikke, at det statistiske Bureau er forsynet med Oplys- ninger om Musenes og Rotternes Vgtesfaber, Jødsler og Dødsfald, et heller, hvormange der blive fortærede af Nævene, hvilket jo særligt har Interesse her. Men jeg tror, at det er almind- elig kendt, at man ofte ved at skære Mæven op paa en Næv, finder Levninger af sllige Dyr. Det er i Særdeleshed Rottehalerne, som ere de mest usfordrikelige; det er ikke som ved Pjaltensborgs Brand, hvor man kun fandt Mæverne, her finder man kun Halerne. Jeg skal i saa Henseende kun nævne eet Tal, som er mig meddelt, at man i Mæven paa en Næv har fundet ikke mindre end 30 Mus. Naar man veed, at Mus og Rotter